

Lutkovno gledališče Ljubljana, zanj: Uroš Korenčan, fotografija: Urška Boljovac, oblikovanje: Futura DDB, tisk: Grafex, 2000 izvodov.

Nariši, kako si je Mojca uredila svoj piskrček. Je v njem kaj pohišstva?
 Ima na oknu zavese ali na tleh preprogo? Mogoče tudi kakšen prt ali sliko na steni?
 Kam gredo živali spat? Kje lulajo? Je res vse tako lepo pospravljeno?

Eka in Brina Vogelnik, po ljudskih motivih

Mojca Pokrajculja

Eka in Brina Vogelник, po ljudskih motivih

Mojca Pokrajculja

Marionetna predstava

Mali oder LGL

Premiera 30. septembra 2015

Sezona 2015/2016

Režiserka in avtorica likovne podobe: **Eka Vogelnik**

Dramaturg: **Blaž Lukan**

Avtorica glasbe: **Brina Vogelnik**

Lektorica: **Metka Damjan**

Asistent režiserke: **Brane Vižintin**

Asistentka dramaturga: **Lea Kukovičič**

Tehnologija lutk: **Mitja Ritmanič**

Oblikovalec luči: **Kristjan Vidner**

Igrajo:

Polonca Kores

Mojca Pokrajculja

Iztok Lužar

Medved Čevljar, animacija Lisice Šivilje (namizna lutka), metle, piskrčka

Matevž Müller

Volk Mesar, Sinička, animacija Lisice Šivilje (namizna lutka)

Klemen Janežič k. g.

Lisica Šivilja, Zajec Krojač, Miška, animacija krajcarja

Producentka: **Pija Bodlaj**

Vodja predstave in tonski mojster: **Izidor Kozelj**

Izvajalci glasbe: **Blaž Celarec, Boštjan Gombač, Uroš Rakovec**

Lučno vodstvo: **Matej Vidic**

Scenski tehnik: **Iztok Vrhovnik**

Izdelava lutk, scene in kostumov: **Zoran Srdić, Mitja Ritmanič, Sandra Birjukov,**

Iztok Bobič, Polona Černe, Eka Vogelnik, Urška Rednak, Mateja Smole, Miha Makovec

Izdelava lasulj: **Hermina Pavšin**

V predstavi sta uporabljeni pesmi *Nisem ptička kot sinička* in *Piskrček mezinček* **Janka Modra** z glasbo **Urbana Kodra**. Gospodu Urbanu Kodru in dedičem Janka Modra se najlepše zahvaljujemo za dovoljenje.

Vizualna podoba predstave je nastala po navdihu ilustracij **Marije Vogelnik**, izdanih v knjižici leta 1940. Založba Sanje je ob premieri predstave slikanico ponovno natisnila.

Že piskrček je dovolj ...

V naši osebni knjižnici zaseda *Mojca Pokrajculja* pomembno mesto. Ne vemo prav natančno, kdaj smo jo prvič slišali, najbrž v vrtcu. A nam kljub temu ostaja v spominu in nas spremlja skozi življenje. Pravljice se spominjamo predvsem po edinstvenih ilustracijah Marjana Mančka in po drugačni, izvirnejši zgodbi, kot jo imajo tipične pravljice. Likovna podoba klasične marionetne predstave *Mojca Pokrajculja* se od Mančkovih ilustracij razlikuje, saj so marionete in namizne lutke nastale po navdihu ilustracij Marije Vogelnik, izdanih v knjižici leta 1940. Poleg ilustracij pa se za odtenek razlikuje tudi vsebina.

Ampak: kaj pa je pri *Mojci Pokrajculji* takšnega, da se nam tako močno vtisne v spomin in nas spremlja skozi življenje?

Naša verzija pravljice v priredbi Eke in Brine Vogelnik je v primerjavi s koroško ljudsko pravljico, ki jo je zapisal Vinko Möderndorfer, lahkotnejša. Pri nas zajčku ne polomijo nog, lisjak ne potrebuje toplega zavetja Mojčinega piskrčka in čebele preživijo. Tudi krivca, tistega, ki je polizal med, razkrijejo drugače – tat se nevede izda kar sam. A kljub številnim razlikam tudi naša Mojca še vedno ostaja *Mojca Pokrajculja*. Pokaže nam, da si, ne glede na to, kaj si in kdo si, zaslužiš topel sprejem in pomoč v stiski. Nauči nas, da je jezik univerzalen in da ni pomembno, v katerem jeziku jočemo in v katerem se smejemo. Če smo dovolj odprti, vstopimo v svet drugačnih dimenzij, drugačnega časa in govorečih živali. Sprejemanje in sobivanje je ključ do izgradnje družbe, ki bo lahko živela v simbiozi s planetom.

Dobrota, prijateljstvo, pohlep, laž so temeljne človeške lastnosti, ki nas popeljejo skozi *Mojco Pokrajculjo*. Dobrota je vedno dobrodošla, tudi do tistih, ki niso naši prijatelji. Kar pa se tiče laži – ta ima kratke noge, tako da jo slej ali prej ulovimo. In če boli trebuh, si zapomnimo: nobeno pretiravanje ni dobro. Zmerno in skromno, pa bo. Toda ne obtožujmo prehitro ... Vsakdo od nas bi se lahko poistovetil z lisico, saj je tisto, kar je prepovedano, vedno najslajše. Glasba predstavlja pomemben del predstave in je delo Brine Vogelnik. Skladbe, s katerimi se živali predstavijo in si Mojca Pokrajculja z njimi krajša čas, so v kreativnem dialogu s klasičnim, sodobnim in lokalnim. Še posebej se nam v srce zasidra pesmica *Lahko noč*, ki spremlja pravljичne junake skozi celotno pravljico.

Klasična marionetna predstava, polna ubranega petja in dobre glasbe, je skoraj že pravi pravljичni muzikal, ki sporoča, da smo lahko veseli takšnih prijateljev, kot so Mojca Pokrajculja in njena družbica, in ki nam, če storimo napako, z lahkoto odpustijo. Še lepše pa je, da imamo pravljice, ki o tem pripovedujejo. Zaradi teh in mnogih drugih skritih lastnosti pravljica nikoli ne bo izgubila svoje vrednosti.

Lea Kukovičič

Izvedbo nekaterih projektov financira financira Evropska komisija. Vsebinska publikacija je izključno odgovornost avtorjev in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.